

сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування робочого місця працівника КМСД, у якому здійснювати прийом неповнолітніх;

- Продовжити роботу щодо впровадження корекційних програм для дітей, що перебувають на обліках КМСД;

- Створити у навчальних закладах ради з профілактики, які контролюватимуть виконання планів першочергових комплексних та організаційних заходів, спрямованих на посилення роботи серед вчнівської молоді та їх батьків з профілактики правопорушень серед неповнолітніх;

- Продовжити поширювати досвід створення у міськрайліноорганах міліції «зелених кімнат» для тимчасового перебування дітей, затриманих за вчинення правопорушень або потерпілих від злочинів, де забезпечити належний санітарний стан, організувати роботу психологів, медичних працівників вихователів та в разі потреби інших категорій фахівців ГЗП

- Застосовувати в ОРС у профілактичній роботі з дітьми досвід впровадження Трирівневої моделі попередження правопорушень.

Список використаних джерел:

1. Методичні рекомендації «Методика використання новітніх форм і методів профілактики правопорушень для роботи з дітьми, які вчинили правопорушення, стали свідками або постраждали від злочинів» Квітка Я.М., Мороз Л.І., Константінов С.Ф., Ірхін Ю.Б. – Київ: НАВС, 2011 45 с.
2. Наказ МВС України від 19.12.2012 № 1176 Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей
3. Регіональна модель профілактики підліткової злочинності: досвід упровадження. Видання здійснене в рамках проекту «Стратегії міліції щодо профілактики підліткової злочинності в Україні», який виконує консорціум організацій: БО «Український Центр Порозуміння», ГО «Інститут проблем наркоманії та наркозлочинності», КНУВС. 2008. 59с.

Чопак І. В.,

слухач 5 курсу Закарпатського відділення
ННІЗДН НАВС

ОРГАНІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ МІГРАЦІЙНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ

Державна міграційна служба України утворена Указом Президента України від 09 грудня 2010 «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади», є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра внутрішніх справ України.

ДМС України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів. Її правовий статус визначено Положенням «Про Державну міграційну службу України» затвердженим Указом Президента України від 6 квітня 2011 року N 405/2011.

ДМС України є юридичною особою, має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням.

До структури Державної міграційної служби України входять: Департамент адміністративної та кадрової роботи; Департамент бухгалтерського обліку, фінансового та ресурсного забезпечення; Департамент паспортної роботи та громадянства; Департамент імміграційної роботи; Департамент у справах біженців; Департамент інформаційних технологій; Департамент юридичного забезпечення; Департамент організації роботи з територіальними органами; Управління міжнародної діяльності та зв'язків із громадськістю.

ДМС України під час виконання покладених на неї завдань взаємодіє з іншими органами виконавчої влади, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, з органами місцевого самоврядування, відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій, профспілками та організаціями роботодавців, а також підприємствами, установами, організаціями.

ДМС України з метою організації своєї діяльності забезпечує в межах повноважень здійснення заходів щодо запобігання корупції і контроль за їх здійсненням в підрозділах ДМС України, на підприємствах, в установах та організаціях, що належать до сфери її управління. Здійснює кадрову політику ДМС України та підвідомчих їй структур.

Також ДМС організовує розгляд звернень громадян з питань, пов'язаних із її діяльністю, забезпечує у межах повноважень реалізацію державної політики стосовно державної таємниці, контроль за її збереженням, організовує ведення діловодства та архіву відповідно до встановлених правил.

ДМС України очолює Голова, якого призначає на посаду за поданням Прем'єр-міністра України, внесеним на підставі пропозицій Міністра внутрішніх справ України, та звільняє з посади Президент України. Голова ДМС є членом колегії МВС України.

Голова ДМС України вносить Міністрові пропозиції щодо кандидатур на посади своїх заступників, затверджує структуру апарату ДМС України, призначає на посади та звільняє з посад за погодженням з Міністром керівників і заступників керівників структурних підрозділів апарату ДМС України, призначає на посади та звільняє з посад інших державних службовців і працівників апарату ДМС України, затверджує структуру і граничну чисельність працівників територіальних органів у межах граничної чисельності ДМС України, а також їх штатний розпис і кошторис, призначає на посади та звільняє з посад керівників територіальних підрозділів ДМС України та їх заступників, проводить особистий прийом громадян та здійснює інші повноваження відповідно до законів та актів Президента України.

Голова ДМС України скликає та проводить наради, колегії рішення яких реалізуються шляхом видання наказу ДМС України.

Працівники ДМС України мають єдиний формений одяг із відповідними знаками розрізнення, виконують завдання з реалізації державної політики у сфері протидії нелегальній (незаконній) міграції, а також притягнення до адміністративної відповідальності за порушення законодавства у сфері реєстрації фізичних осіб, видачі документів, що посвідчують особу та підтверджують громадянство, мають право застосовувати заходи фізичного

впливу і спеціальні засоби у випадках та порядку, передбачених Законом України "Про міліцію".

ДМС України використовує транспортні засоби спеціалізованого призначення із символікою ДМС України, обладнані спеціальними світловими та звуковими сигнальними пристроями.

Працівники ДМС України та члени їх сімей, які проживають разом з ними, користуються медичним обслуговуванням у закладах охорони здоров'я Міністерства на умовах і в порядку, передбачених чинним законодавством.

Гранична чисельність державних службовців та працівників ДМС України затверджується Кабінетом Міністрів України.

Шевченко Я. В.

студентка КМ-2Б курсу юридичного факультету
ННІЗДН НАВС

ГРОМАДСЬКИЙ ПОРЯДОК У ПРАВОВОМУ МЕХАНІЗМІ ДЕРЖАВИ

Охорона громадського порядку являє собою важливу функцію органів виконавчої влади. Напевне, ніколи в історії людської цивілізації подібна діяльність державних органів не була такою актуальною, як в останній третині XX століття. Причому слід відмітити декілька моментів, які надають проблемі громадського порядку в наші дні особливу актуальність.

По-перше, значна частина злочинів та проступків, які, прямо чи опосередковано, посягають на громадський порядок, в наш час скоюється в громадських місцях. Терористичні акти рідко скоюються в квартирах або по місцю роботи, а, як правило, на вулицях, вокзалах, транспорті, в місцях громадського харчування. Те ж саме можна сказати про хуліганство, яке також дуже розповсюджене і спричиняє громадянам масу незручностей.

По-друге, семидесятирічне втручання більшовицького державного апарату в усі економічні справи країни, а потім раптове усунення в ході реформ перебудови початку 90-х років всіх табу на комерційну, торговельну, підприємницьку діяльність та на спиртне призвело до виникнення в країні ситуації, при якій різко збільшилась кількість бомжів, злидарів, бродяг та інших соціально небезпечних прошарків населення. Громадяни даного типу не тільки стали елементом соціального ландшафту, а й збільшили загрозу громадському порядку.

По-третє, процес урбанізації з багатоповерховими будинками, проспектами зі снуючими по ним автомобілями та шумом від їхніх двигунів вносить свої негативні корективи в громадський порядок, заважає громадянам жити спокійно і підтверджує правильність слів, сказаних німецьким філософом К.Ясперсом, що тиша в діяльності людей в якості форми життя напевне зникла [7, с. 326].

Громадський порядок перш за все характеризується громадською безпекою, яку повинні забезпечувати спеціальні органи виконавчої влади шляхом нагляду та застосування адміністративного примусу до осіб, які порушують цей порядок. Дана безпека є громадською та пов'язана з відверненням та усуненням загрози для життя, здоров'я та майна громадян в місцях, що мають громадське значення.